

Lieve allemaal,

Zet jezelf eens stil

Wat gebeurt er toch allemaal?

Zet jezelf eens stil

Moet die trein zo snel blijven doordenderen of mag het een stoptrein worden?

Zet jezelf eens stil

In- en uitladen, voelt dat goed? Voor wie?

Zet jezelf eens stil

Kan er nog wat bij, móet er nog wat bij? Of is hij vol genoeg?

Zet jezelf eens stil

Wat is het ergste wat er kan gebeuren?

Zet jezelf eens stil

Wat is het ergste wat er kan gebeuren?

Zet jezelf eens stil

En als dat dan gebeurt, wat is er dan het ergste van wat er kan gebeuren?

Heb je iemand in je omgeving waarover je je zorgen maakt?

Is het een terechte zorg of is het iets waarvan jij vindt dat het niet oké is?

Graag deel ik een stukje levensverhaal.

Een verhaal om van te leren, een verhaal om te delen, een verhaal met verschillende hoofdstukken, een verhaal met een open einde.

Zelf ben ik opgegroeid met lieve ouders en een zus.

Het mooiste wat ze mij hebben meegegeven is liefde!

Al vroeg leerde ik: laat mensen in hun waarde. Ieder heeft zijn of haar verhaal en dat ken je niet.

Je kan en mag niet oordelen over mensen want ieder heeft zijn of haar eigen achtergrond.

Ieder huisje heeft een kruisje

Je mag met liefde jezelf omarmen en een ander in oprechtheid en met vertrouwen helpen!

Mijn vader heeft in de afgelopen jaren veelvuldig spullen in en bij ons ouderlijk huis vergaard. Ooit waren er twee schuren en zolders en uiteindelijk werden dat er acht. De bewegingsruimte door het huis en de tuin was daardoor na verloop van tijd steeds beperkter.

Toen hij er nog alleen woonde hebben wij, als familie en betrokken hulpverleners, diverse keren goedbedoelde opruimacties voor ons pa gehouden. Vrijwilligers, vrienden, familie, iedereen werd opgetrommeld want "oh hoe ons pa leefde da kon niet".

Overzicht was er niet meer omdat alles te veel was.

Is niet overal waar **te** voor staat niet oké?

Had ons pap overzicht?

Werd er wel eens aan pa gevraagd wat hij er van vond?

Goedbedoeld kwamen er vele jaren af en toe een container of paardentrailer.

Een fiets ging erin, en pa haalde hem er weer uit.

Hij kon al tijden niet fietsen maar eenmaal de fiets weg zou betekenen: helemaal niet meer fietsen.

Was het niet zo dat pap eigenlijk de wereld wilde laten zien dat je ieder voorwerp kan gebruiken, hergebruiken en repareren? Is hij niet een voorloper van de huidige typering 'duurzaam' geweest? Of was hij in opstand tegen de wegwerpmaatschappij?

Ik heb een proces van jaren in opbouw gezien en na heel wat jaren stapsgewijs in afbouw.

Er kwam namelijk een moment dat hij kleiner kon gaan wonen. Hij mocht verhuizen naar een appartement. Alle spullen buiten en in de zes schuren zijn gratis door een containerbedrijf opgehaald. Ruimtelijk en materialistisch gezien is er daardoor winst gemaakt. Maar het verlies zat hem in de emotionele waarde. Zeer zeker voor ons pa maar zelf voelde ik dat ook. Al die herinneringen die we samen in de tuin hadden gemaakt. Onder de 'nieuwe' spullen lagen daar namelijk de spullen waar ik zelf zo veel plezier mee had gehad. Die oranjebruine kuipslee was toch wel helemaal het einde!

Binnenshuis hebben ons pa en ik, een jaar lang, samen stap voor stap, één dag per week opgeruimd. We hebben per ruimte de spullen gesorteerd en gekeken wat er mee kon naar het appartement en wat waar naar toe mocht zodat het niet verloren ging. Heerlijk om samen goede doelen te vinden, mensen blij te maken en bovenal te zorgen dat er zo min mogelijk spullen naar de stort gingen.

In de keuken hebben we sorteerplekken gemaakt. Oud papier, textiel, ijzer. We hebben de meest uiteenlopende spullen op marktplaats gezet. En daarbij geen enkele keer geld gevraagd maar ruildiensten. We hebben zogenoemde marktplaats dagen gehad. Super leuk vond pap het dat hij kon zien wie er wat op kwam halen en daarvoor wat oud papier meenam. Of dat er theedoeken en handdoeken voor terug kwamen. De meest uiteenlopende verhalen kwamen los. Pap vertelde wat over het item en degene die het kon gebruiken vertelde wat zijn bedoelingen ermee waren. Geweldig was dat! Daarnaast mochten ze allemaal als dank een foto van het item bij hun thuis sturen. Zo wist pap dat het goed terecht kwam. Geld was niet belangrijk maar de plek, de oprechtheid en het recyclen juist wel.

Er kwamen ook mensen uit andere landen met vrachtwagens. Heerlijk hoe ze alles mee konden nemen en waarschijnlijk doorverkochten. Geen probleem. **Het doel was - alles komt goed terecht!**

Lieve dierbaren, collega's en andere professionals. Stem goed met de hulpvrager af wat **hij/zij** belangrijk vindt. Niet wat **jij** belangrijk vindt. Lever **maatwerk, stap voor stap**. Zet dierbaren in hun kracht, want zij voelen zich vaak zo machteloos. Maak ze sterk want jij, als betrokken professional, kan niet altijd blijven.

Bedenk vanuit een organisatie: wat is je doel en waarom? Blijf open met elkaar in gesprek. Wissel ook als hulpverlener tijdig van collega, dan blijf je scherp!

Terug naar het verhaal

Naar het appartement gingen nog wel 14 gereedschapskoffers met allerlei materiaal mee. Niet dat pap fysiek wat kon. Maar stel je voor dat je het nodig hebt? Of hé, dat is mijn levenswerk!

Na twee woonjaren in het appartement werd het tijd voor het verzorgingshuis. Het volgende huis werd weer een stukje kleiner. Pap deelde uit zichzelf de gereedschappen uit! Het enige wat hij tot op de dag heeft bewaard is zijn werkjas!

Wat een stappen heeft pap gemaakt! **Hij mocht keuzes maken op zijn tempo en nam afscheid op zijn tempo.**

Nu, eenmaal in het verzorgingshuis, heeft pap alleen nog een georganiseerd rommeltje ;) op z'n tafel. Het ene moment is de tafel leger dan het andere. De ene keer ligt alles gesorteerd en de andere keer alles door elkaar. Kan het een weerspiegeling van zijn welzijn zijn? **Het mag er zijn!!**

Lieve allemaal zijn de hoeveelheid spullen niet een topje van de ijsberg?

Is wat je als familielid, dierbare, buur of professional er van vindt niet een weerspiegeling van jezelf?

Laat alsjeblieft mensen in hun waarde. Het kleinste paperclipje kan al van grote waarde zijn.

Misschien wel van een leuk mens gekregen die vroeger bij je in de klas heeft gezeten 😊

Lieve allemaal we zijn allemaal maar mensen. We hebben allerlei processen en fases.

Maatwerk en stapsgewijs met respect is een bode.

Wie ben jij om te bepalen hoe iemand mag leven?

Als men zelf merkt dat men door de spullen wordt geleefd. Ga dan samen in gesprek.

Blij (f) nieuwsgierig en objectief, heb geen oordeel

Is **veiligheid** in het geding. Ga dan in gesprek.

Heb je geen ruimte om te zitten. Vraag dan of men ruimte kan maken. Of vraag of het goed is dat je een klapstoeltje meeneemt. Of blijf staan, ga samen naar buiten naar een bankje. Oftewel denk in oplossingen.

Kan of wil men dit niet, wie ben jij?

Als dochter heb ik vaak op hulp van betrokken professionals gehoopt en erom gevraagd.

Kan er iemand mijn vader helpen met de administratie? Kan er iemand mee met het gesprek bij de huisarts voor overzicht. Kan er iemand met hem mee naar een rechtszaak voor extra oren?

Er werd vaak tegen mij als dochter gezegd: je moet dochter blijven. Daar waar hij de hulp van een professional krijgt moet je de zorg daar laten.

Hoe daar laten als men mij als dochter, samen met mijn vader niet wil horen? Niet wil horen wat hij nodig lijkt te hebben.

Wat is het fijn dat er blijkbaar al sinds de jaren 90 professional organizers bestaan. Inmiddels ben ik er zelf één van. We leveren stapsgewijs zorg op maat. We leren mensen echt kennen doordat we vaak een dagdeel per week bij mensen zijn. We leren ze echt kennen en gaan mee naar keukentafel gesprekken om het overzicht te bespreken waar men ondersteuning van andere professionals in nodig lijkt te hebben.

We gaan een keer mee naar de huisarts om te onderzoeken hoe men weer de **zelfregie** kan krijgen, **wat er nodig is om overzicht over hun leven te krijgen**. Is het de huisarts die andere communicatie mag inzetten, heeft men een kladblokje nodig als ondersteuning?

Het zijn niet alleen spullen waarin er overzicht mist.

Zijn de spullen niet gewoon een symptoom?

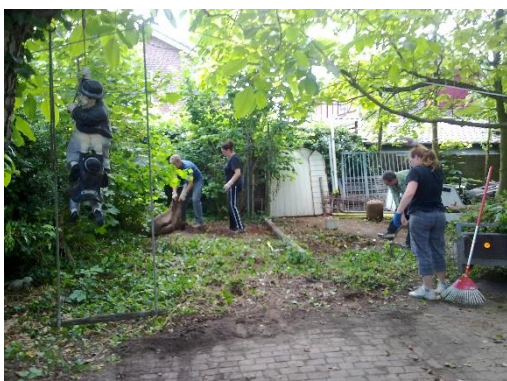
Lieve allemaal

Denk out of the box.

Ga terug naar de kernwaardes die we als kind hebben geleerd: Delen en mensen in hun waarde laten! Concurrentie in hulp bestaat niet! Als we hulpvragers die de deur op een kier zetten kunnen helpen zijn we er al!! Word je blij van mijn verhaal en overdenk je om onze collega te worden, graag, bel gerust! **We kunnen niet genoeg mensen bereiken** 😊

Lieve groetjes Pa & Luciënne

Organizingpoint

Tien jaar geleden, met zijn alle snel resultaat, in twee dagen een lege buitenplaats. Het bleek een oplossing voor de korte termijn. Daarna was de plaats namelijk zeer snel weer vol. Om het gemis te compenseren? Vond pap dit belangrijk of liet hij het gebeuren voor anderen? Omdat het zo hoort?

Microscopie Euromex Ar...
Vandaag

Al een half uur in zijn pyjama met rupsjes bezig 😊👍

20:08

Wat leuk!! Oh doet ons heel goed dat hij zo top terecht is gekomen!!

Zojuist

Schrijf je bericht...

Betaling

